

2007 Eisner Award Nominee for Best Ongoing Series

41

\$2.99
\$3.25 CAN

THE WALKING DEAD™

COMICS
BY
КОМІКСИ ПА-БЕЛАРУСКУ

Хадзячыя
мерцвякі
№41 (2003)
пераклад
і афармленне:
comicsby

KIRKMAN • ADLARD • RATHBURN

CLIFF
Ad 107

IMAGE COMICS PRESENTS

THE WALKING

DEAD™

ROBERT KIRKMAN

Creator, Writer

CHARLIE ADLARD

Penciler, Inker, Cover

CLIFF RATHBURN

Gray Tones, Cover Colors

RUS WOOTON

Letterer

Previously:

Dale was bitten by a zombie, but luckily there was time to sever his foot before the bite could kill him. Alice was able to clean and seal off the wound, ensuring Dale doesn't die of blood loss or infection. While healing from his wound, Dale noticed Andrea and Tyreese were growing close to each other. Too close.

For Image Comics

Erik Larsen

Publisher

Todd McFarlane

President

Marc Silvestri

CEO

Jim Valentino

Vice-President

Eric Stephenson

Executive Director

Joe Keatinge

PR & Marketing Coordinator

Thao Le

Accounts Manager

Rosemary Cao

Accounting Assistant

Traci Hui

Traffic Manager

Allen Hui

Production Manager

Jonathan Chan

Production Artist

Drew Gill

Production Artist

www.imagecomics.com

THE WALKING DEAD #41. August 2007. Published by Image Comics, Inc. Office of publication: 1942 University Avenue, Suite 305, Berkeley, California 94704. Copyright © 2007 Robert Kirkman. All rights reserved. THE WALKING DEAD™ (including all prominent characters featured herein), its logo and all character likenesses are trademarks of Robert Kirkman, unless otherwise noted. Image Comics® is a trademark of Image Comics, Inc. All rights reserved. No part of this publication may be reproduced or transmitted, in any form or by any means (except for short excerpts for review purposes) without the express written permission of Image Comics, Inc. All names, characters, events and locales in this publication are entirely fictional. Any resemblance to actual persons (living or dead), events or places, without satiric intent, is coincidental. PRINTED IN CANADA.

Дэйл, ды супакойся ты.
Гэтая жанчына кахае цябе.
Табе няма аб чым
хвалявацца.

Канешне, я ж
такі малады і
энергічны...

Дура сабе галаву
сам, калі табе так
хоцацца, стары
сярун.

Але я табе
кажу: ты па-
мыляешся.

Добра,
досыць страляць на
сёння. Заканчваем і
збіраемся.

Карл адзін гуляе ў суседнім пакоі. Гэта штосьці новенькае.

Ведаю, ён пачынае адчуваць сябе ў бяс-пецы тут, і з кожным днём становіцца ўсё больш самастойней.

Відаць, наш хлопчык зноў стаў самім сабой.

Прыемна чуць.

Канешне, спатрэбіўся час... Але мне здаецца, у нас нарэшце атрымалася адчуць сябе тут як дома.

Сёння я снедала і абедала з Кэрал. Мы балбыталі, як гэта было раней.

Гэта было міла.

Напэўна лепш будзе забыць на некаторы час гэтыя яе дзіўнасці. Нам варта памятаць, што цяпер няма ніякіх правілаў.

Тое, як людзі рэагуюць на рэчы... іх паводзіны, становяцца непрадказальнымі, і хто можа вініць іх за гэта?

Яе спроба самагубства... Залёты да нас... Мабыць нам трэба проста ўсё гэта забыць.

Няма ніякіх правілаў паводзін у падобных сітуацыях.

Як наша маляня сёння?

Нават ня ведаю... Ідэальна.

Калі б Карл быў такім жа, калі быў маленькім... Напэўна, мы нарадзілі другога значна раней.

Ну і як
табе?

Памідоры з гарода
Хершэла такія сакавітыя.
Проста фантастыка.

Добра.

Што ж, памідоры
добрыя. А вось
тушанае мяса...

Не звяртайце ўвагі на тое, што
гаворыць Дэйл, хлопчыкі. На-
ват калі яму і не спадабалася
тушанае мяса, вам усё роўна
трэба даесці.

Мілая, ты няправільна мяне
зразумела. Я не скончыў
сваю думку. Тушанае мяса...
яно цудоўнае. Люблю яго.

Добра
выкруціўся,
стары.

Усё добра?

Штосьці ня так?

А? Не, нічога.
Я ў норме.

Не клапаціся
за мяне.

Ведаеш... Людзі пачалі казаць...

Аб тым, што ў нас сэкс?

Штосьці такое, але не зусім. Дзіцячы ложак. Яны пытаюць, навошта ён нам. Андрэа, можна сказаць, чакае афіцыйнай заявы.

Людзі думаюць, што ты цяжарна?

Ну... гэта магчыма.

Не, гэта немагчыма. Я асцярожны.

Чаму?

Чаму? Ды таму, што зараз занадта рызыкаўна заводзіць сям'ю. Гэта не небяспечна.

Мы тут у бяспецы.

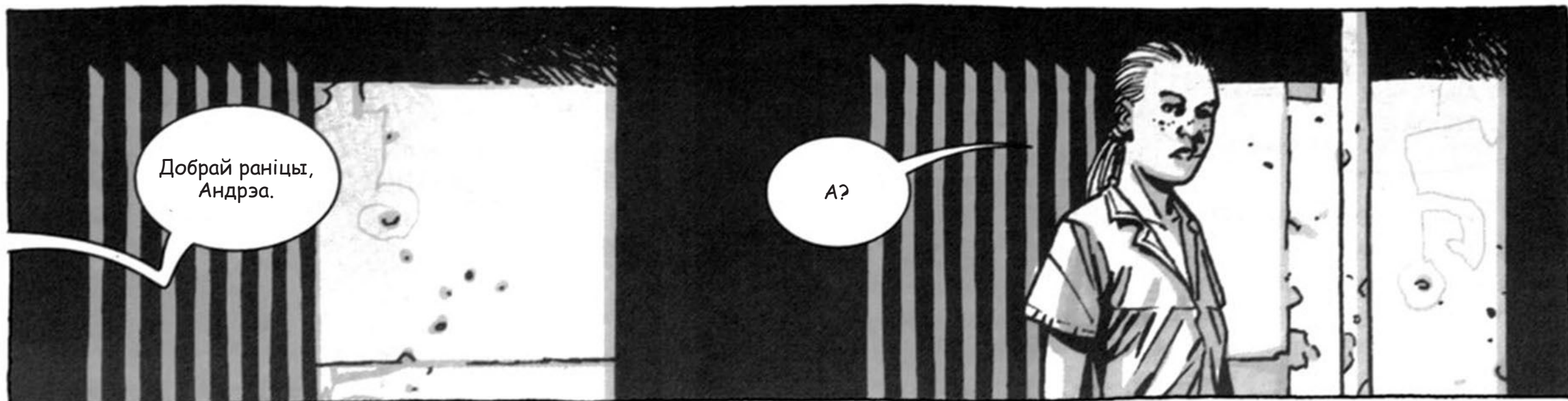
Што, калі гэта самае бяспечнае месца з усіх? Што, калі гэта тое, што трэба? Чаму мы не павінны зводзіць сям'ю?

Я не ўпэўнена, што павінна сабе ў гэтым адмаўляць, толькі таму, што мне страшна. У нас што, ніколі не будзе дзяцей?

Ня ведаю... Проста ня ведаю.

Добрай раніцы,
Андрэа.

А?

А, Эліс...
Прывітанне.

Прабач,
калі напужала
цябе.

Усё добра.

О, ты скараціла свой камбінезон.
Выдатна выглядае. Я збіралася заняцца
вырабам некаторых рэчаў з футболак
і камбінезонаў, што мы знайшлі тут.
Было б нядрэнна зрабіць некалькі
такіх топікаў.

О, файна. Але я і так
хутка ўсё сама зрабіла,
але ўсё роўна дзякуй
табе. У наступны раз
я ёй скарыстаюся, каб
краі абкідаць.

Тут ёсць швейная машынка
ў адным з пакояў адпачынку.
Зрабіць гэта было б прасцей про-
стага, але ўсе зараз усхваляваны
тым, што магчыма нам прыйдзеца
абараняць гэтае месца. Яны хочуць,
каб я дапамагала Рыку навучаць
людзей страляць са стрэльбы.

Чула, ты сёння бярэш за плот
групу лепшых стралкоў...
Патрэніравацца на хадзячых?

Так. І што?

Хацела цябе
аб нечым
папрасіць.

Добра рабяты, вы тут, бо відаць вы лепшыя стралкі з тых, што ў нас ёсць. Таму ў вас будзе невялікая ўскладнёная трэніроўка, за якую можаце сказаць «дзякуй» нейкаму Рыку Граймсу.

Не недацэньвайце хадзячых. Ведаю, гэтыя тупыя вырадкі слабыя і павольныя... І ад іх лёгка ўйсці, калі яны ідуць кожны сам па сабе... Але, у тую хвіліну, калі вы пачнеце думаць, што яны не ўяўляюць пагрозы...

Калі ласка, я вас вельмі прашу, не губляйце ўвагі. Вы занадта доўга жылі па той бок плота. І адвыклі ад небяспекі. Цяпер мы выйшлі сюды, і небяспека тут усюды.

...вы загініце.

Як драматычна.

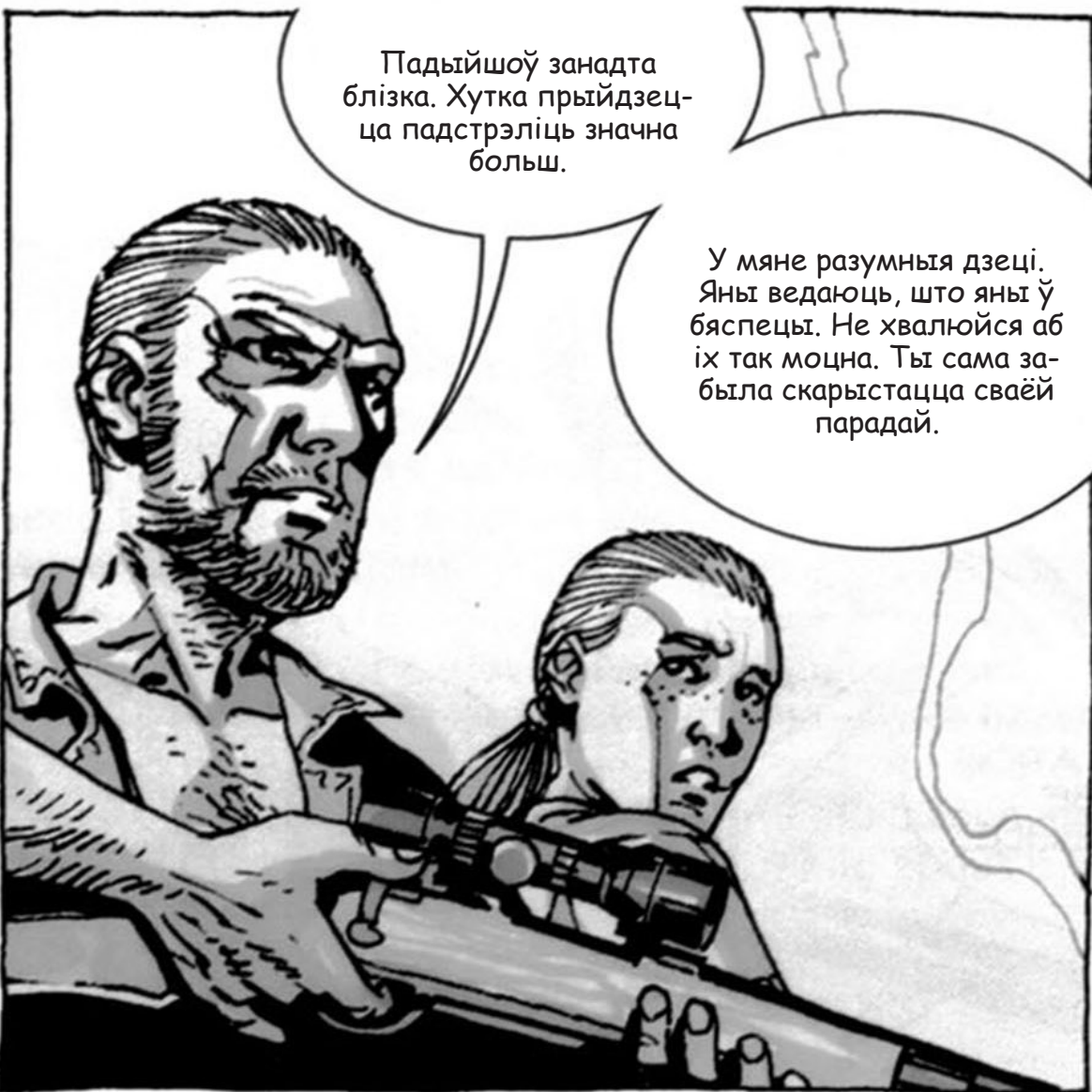
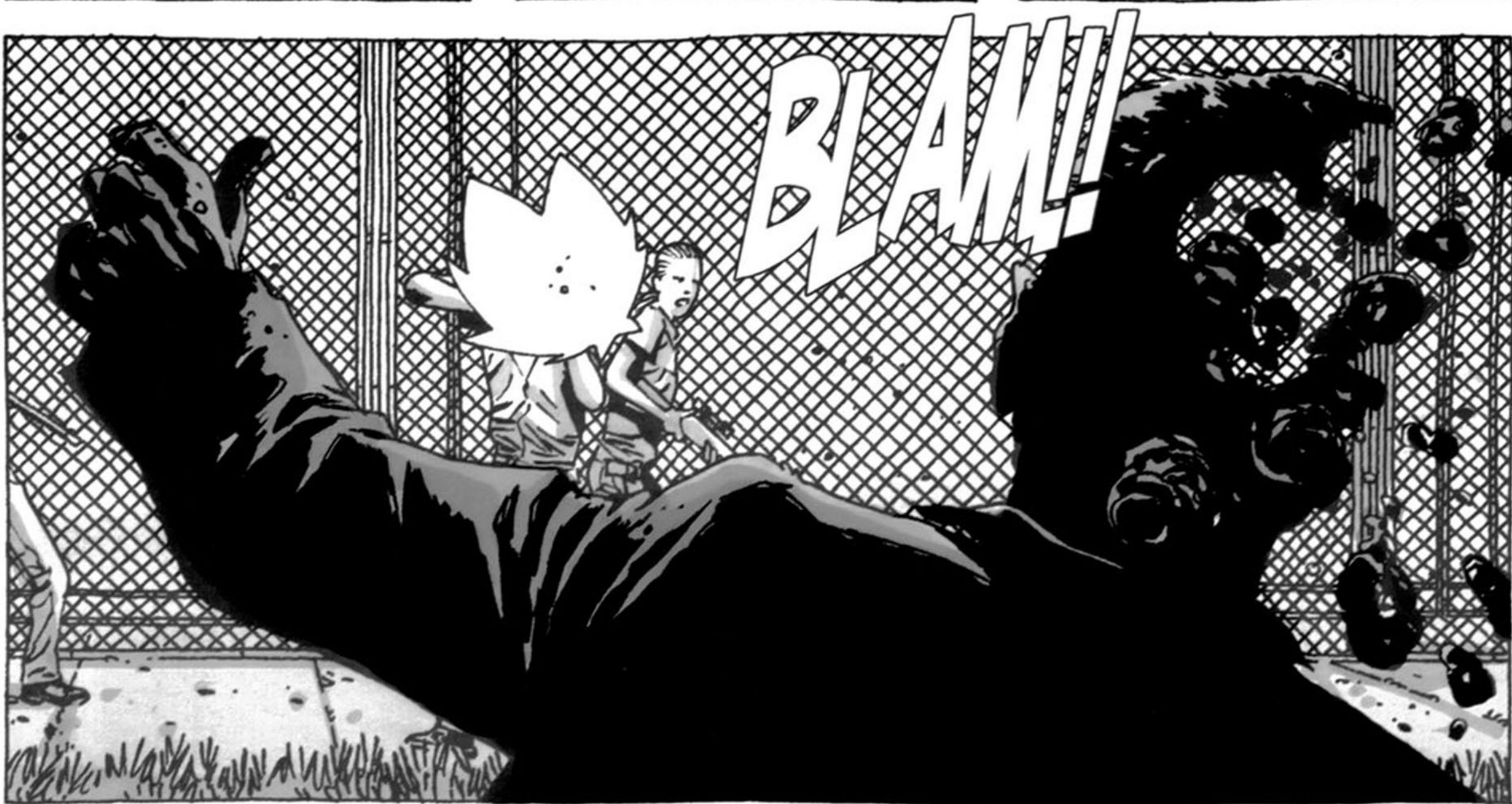
Можаш вярнуцца.
Трама зараз. Табе
адчыняць браму.
Наперад.

Ці пачні
сур'ёзней успры-
маць усё гэта.

Окей.
Добра.

Прабач.

Падышоў занадта
блізка. Хутка прыйдзе-
ца падстрэліць значна
больш.

У мяне разумныя дзеці.
Яны ведаюць, што яны ў
бяспецы. Не хвалойся аб
іх так моцна. Ты сама за-
была скарыстацца сваёй
парадай.

Так.

Прабач.

Пакуль іх тут яшчэ даволі мала. Яны не паспяваюць сфарміраваць натоўп каля плота, пакуль мы арганізуем зачысткі.

Проста паназірайце за іх паводзінамі, павывучайце іх трохі і паглядзіце, як яны рухаюцца.

Звярніце ўвагу на хуткасць, з якой яны ходзяць.

Божа літасцівы, гэтыя істоты мяне гамоняць як палюхавы. Такое ўражанне, што яны ідуць да нас... і нават ня ведаюць аб гэтым.

Халера іх бяры.

Мэгі, мілая. Калі ласка, ці не магла б ты не карыстацца лаянкай у прысутнасці свайго бацькі? Быў бы вельмі ўдзячны. І тым больш не ўзгадвай імя бога нашага... Я лічыў, што выхаваў цябе лепш.

О, калі ласка, толькі ня зараз. Ты стаіш каля мяне, бачыш тое ж, што і я, і ўсё яшчэ верыш у гэтую лухту? Ну жа, тата... Я ведаю, табе гэта не давала жыцця, калі маці памерла, але зараз? Час развітацца ўжо з гэтымі перакананнямі.

Мы выжылі ў доказ таго, што біблія памыляецца.

Доказ? У залежнасці ад інтэрпрэтацыі гэта можа быць і доказам таго, што біблія права.

Мэгі, я расчараваны ў табе.

Мёртвыя ходзяць па зямлі?
Магчыма бог падняў іх з магіл...
Мабыць гэта выпрабаванне, якое
выпала нам перад узнясеннем
на нябёсы... Каб мы сталі
крапчэй і мацней.

Я часам пытаю сябе,
чаму ён не заклікаў
нас адразу - мы нібыта
праведныя людзі... Але
мабыць штосьці пайш-
ло не так пад час гэтай
мітусні.

Гэта пытанне
веры, мілая.

Мая вера ніколі
не была настолькі
дужай.

Ох, тата...

Добра, дастаткова заняткаў
у прыхадской школе, давайце
паглядзім, як хутка вы зможа-
це вызваліць ад хадзячых гэтую
пляцоўку.

Паспрачаемся,
што я зараз завалю
гэтую лялячку?

Не!

Гэтую
не забівай.

Яны зрабілі
ШТО?

Не. Гэтага не
будзе, чорт
бяры! Яны
звар'яцелі!

Я спыню гэта
зараз жа.

Рык,
пачакай!

Глен, не спрабуй спыніць
мяне. Я разбяруся з гэтым,
пакуль з кім-небудзь
не здарылася бяда.

Рык, ёсць хвілінка?

Не зараз, Эліс.

Што ты робиш?

Ты з намі ўжо дастаткова доўга, каб ведаць, якое гэта глупства.

Павер мне, гэта ўсё дрэнна скончыцца. Ня ведаю, чаму ты лічыла, што ўсё будзе добра.

Я размаўляла з Тайрысам, ён сказаў, што ў гэтым штосьці ёсць... Што гэта добрая ідэя.

Тайрыс памыляецца.

Рык, ня трэба.

Не, Эліс.

Я разбяруся з гэтым прама зараз. І не стой у мяне перад вачыма.

FWUMP!

Рык!

ПАЧАКАЙ!

Не забивай яе! Мы
столькі ўсяго зможам
давадцца.

ТРАШУ!

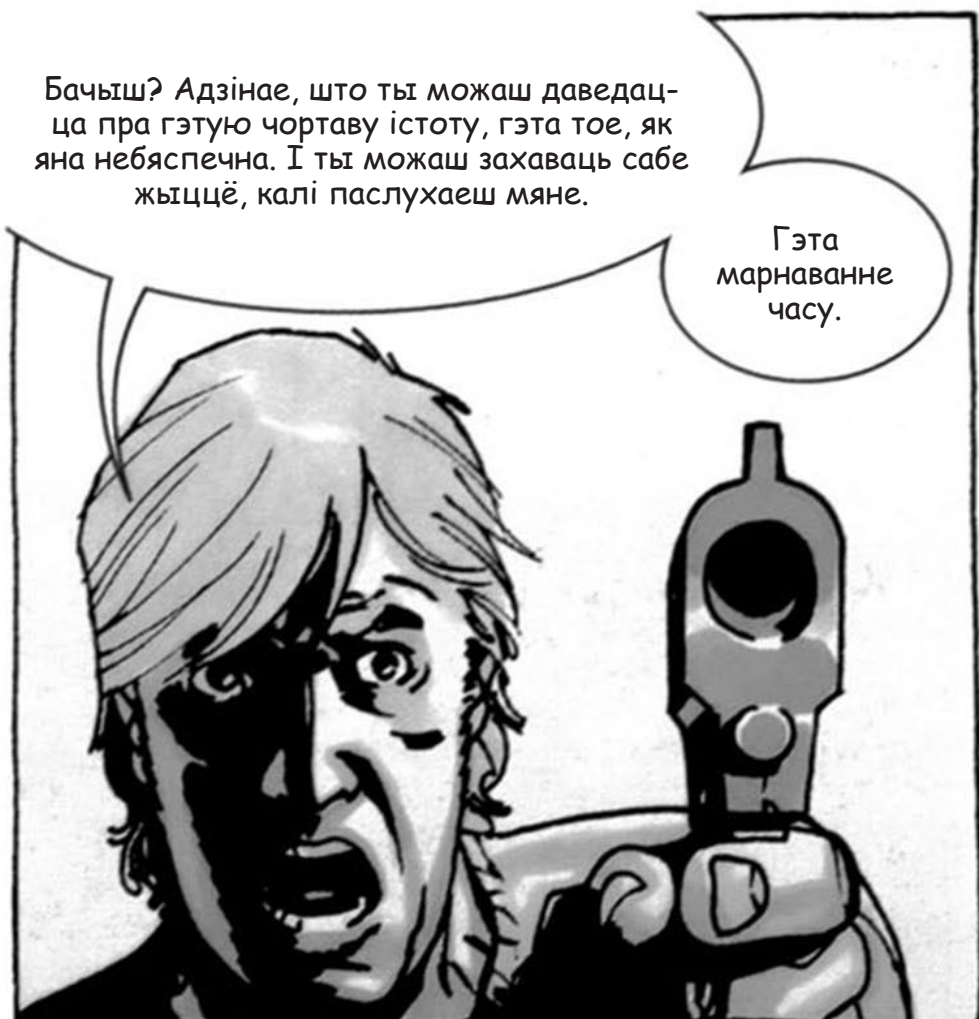
Што б цябе!
Адыйдзі!

Ты не маеш разумення, што робіш.
Ты ўдасканалілася, што стаіш да-
статкова далёка ад гэтай істоты,
калі павярнулася да яе спіной?

Упэўнена, што
яна не ўкусіць
цябе?

ААААХ!

Бачыш? Адзінае, што ты можаш даведа-
цца пра гэтую чортаву істоту, гэта тое, як
яна небяспечна. І ты можаш захаваць сабе
жыццё, калі паслухаш мяне.

Гэта
марнаванне
часу.

Ведаеш, што раз'юшвае мяне больш за ўсё, Рык? Тое, што тут больш ніхто не задаецца пытаннем «чаму?». І нічога не робіць, каб даведацца прычыны.

І адзіны спосаб зрабіць гэта - даследаваць іх, пакуль яны ўсе яшчэ жывы.

Мабыць ты лічыш, што праблема па-за межамі нашага разумення, але я, са свайго боку, хацела б хаця б паспрабаваць даведацца, чаму адбываецца ўсё гэта шаленства.

І я магу зрабіць гэта так, каб ніхто не папакутаваў. Я не дура, Рык. У мяне атрымаецца.

Падумай аб магчымасцях. Раптам я змагу знайсці больш лёгка спосаб забіць іх? Штосьці, з дапамогай чаго, нам не прыйдзецца траціць кулі.

Гэта варта таго, каб рызыкнуць. І павер мне, рызык мінімальны.

Што, калі я знайду лека? Ці мабыць штосьці, што выратуе нас... Тое, што не дасць нам ператварыцца ў гэтых істот, калі мы памром.

Пракляце, проста... дай мне зрабіць гэта.

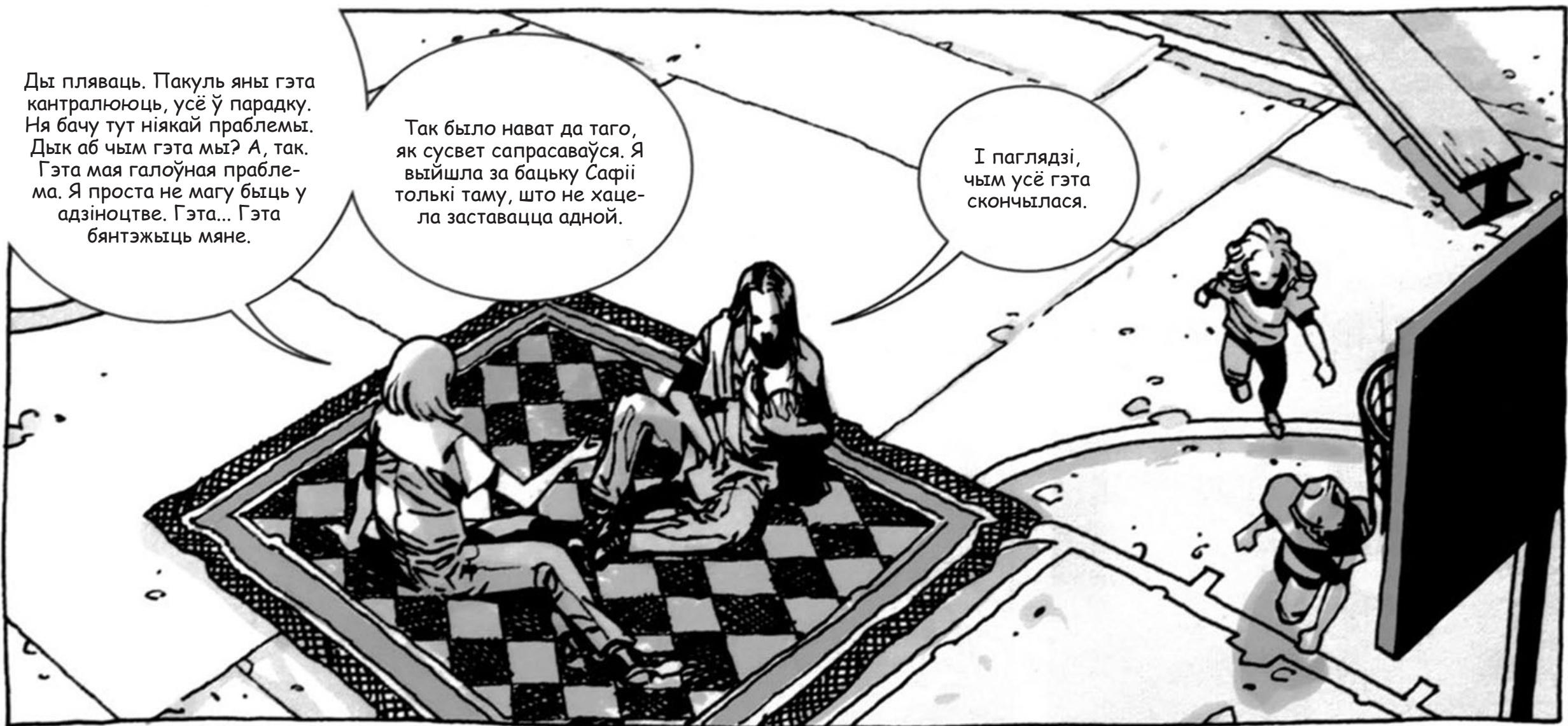

Добра.

Толькі ўбярэ яе за плот адразу, як толькі зможаш. Можаш трымаць яе між унутраным і сярэднім плотамі... Так будзе бяспечней.

І будзь асцярожна.

Ды пляваць. Пакуль яны гэта кантралююць, усё ў парадку. Ня бачу тут ніякай праблемы. Дык аб чым гэта мы? А, так. Гэта мая галоўная праблема. Я проста не магу быць у адзіноцтве. Гэта... Гэта бянтэжыць мяне.

Так было нават да таго, як сусвет саправаўся. Я выйшла за бацьку Сафіі толькі таму, што не хацела заставацца адной.

І паглядзі, чым усё гэта скончылася.

Ён збіваў мяне... Але за выключэннем гэтага, ён быў добрым хлопцам.

Ты як скажаш, гучыць як у казцы. Табе проста трэба быць мацней, Кэрал. Ты не павінна кідацца на першага сустрэчнага хлопца, які паглядзіць у твой бок.

Мы не адны... Ёсць цэлы горад з людзьмі недалёка. Упэўнена, там ёсць і іншыя, тыя, хто не хоча забіць нас.

Так, ведаю, усё вельмі хваляюцца з-за іх, але веданне таго, што там хтосьці ёсць неяк... Нават ня ведаю, абназдзейвае што лі.

Ты цудоўны чалавек, Кэрал. Сапраўды. Прабач, што прымусіла думаць, што лічу інач.

Ты добрая сяброўка.

Ты ж паклапацішся аб Сафіі, праўда? Калі штосьці здарыцца са мной?

Кэрал, нават не думай аб гэтым.

Але ты ж зробіш гэта, так?

Канешне.

Выхаваю, як
сваю ўласную.

Дык якое кіно
ты б жадала паглядзець
сёння ўвечары?

Мне прыглянулася «Шпіёны як
мы», але Рык вельмі хацеў, каб
Карл паглядзеў «Паляўнічых
за прывідамі».

А я турбавалася, што ён занадта
страшны. Я што, ненармальная?
Гэта ж глупа? Я маю на ўвазе, што
вакол дзеецца **такое**, а я турбуюся,
што фільм напужае майго сына.

Ты зусім
звар'яцела.

Ты куды?

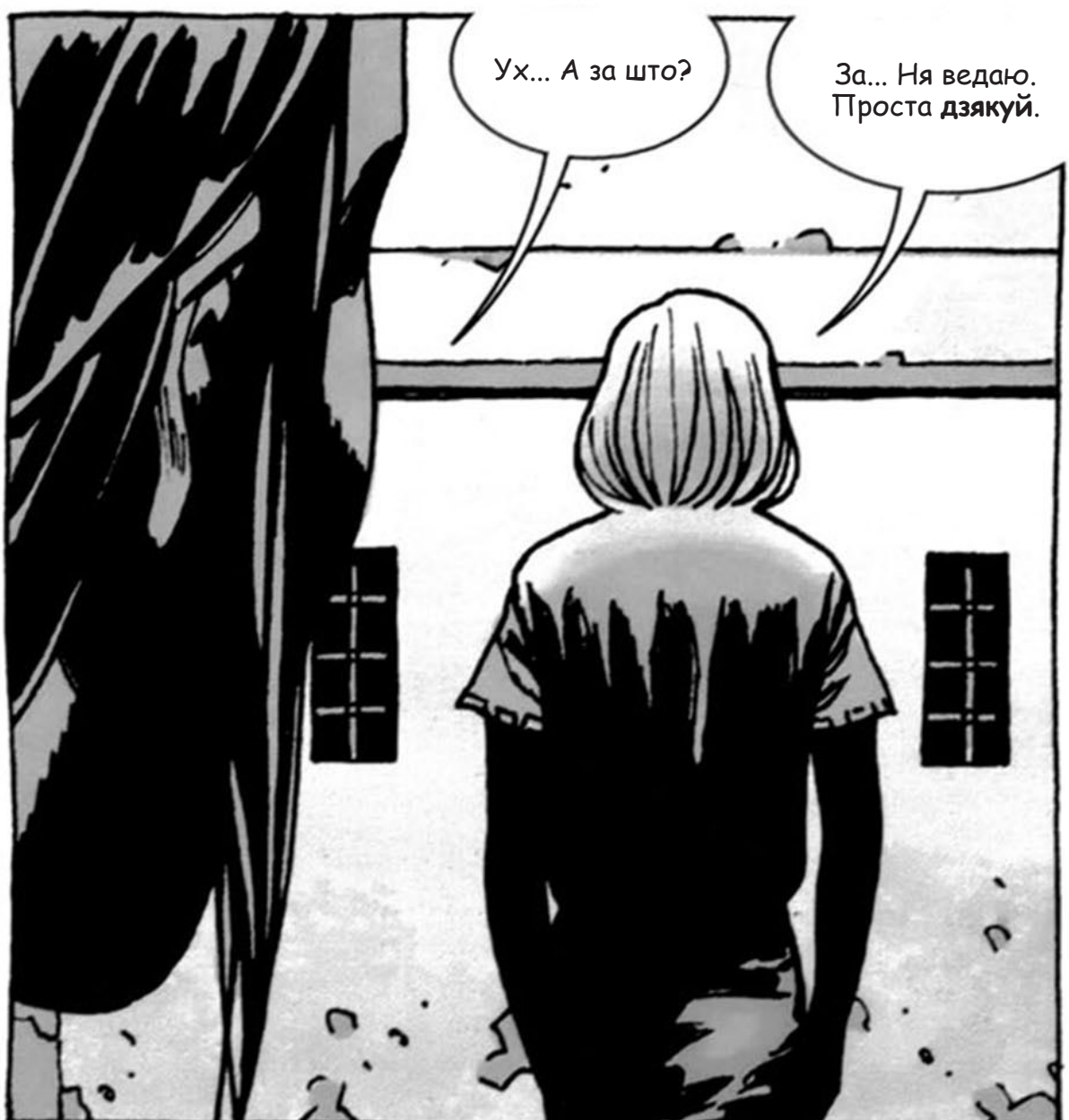
Можаш яшчэ трохі
прыгледзець за
Сафіяй?

Тайду
знайду мужчыну,
каб накінуцца
на яго.

Вельмі
смешна.

І Лоры...
Дзякуй.

Ух... А за што?

За... Ня ведаю.
Проста дзякуй.

Спадзяюся, ты не спрабу-
еш незаўважна падкрасціся
да мяне. Што ты хацеў?

Куды ты,
Дэйл?

На двор, пагрэюся на
сонейку, адпачну трохі.
Мабыць, Андрэа будзе гу-
ляць у баскетбол, мабыць
пагляджу. А ты?

Я застануся тут. Мы з
Мэгі збіраліся... Пачы-
таць трохі. Ну ведаеш,
правесці трохі час, як
муж і жана.

Мне пакуль вельмі ня
проста стаяць на гэтых
херовінах - у падпахах
балюча. Таму я спы-
таю яшчэ раз... Што
ты хацеў?

А прабач...
Я проста хацеў аддаць табе гэта
- знайшоў яе каля машыны сёння.
Без яе я з цяжкасцю цябе пазнаю.
Падумаў, ты будзеш рады атрымаць
яе назад.

Дзякуй,
Глен.

Дзякуй.

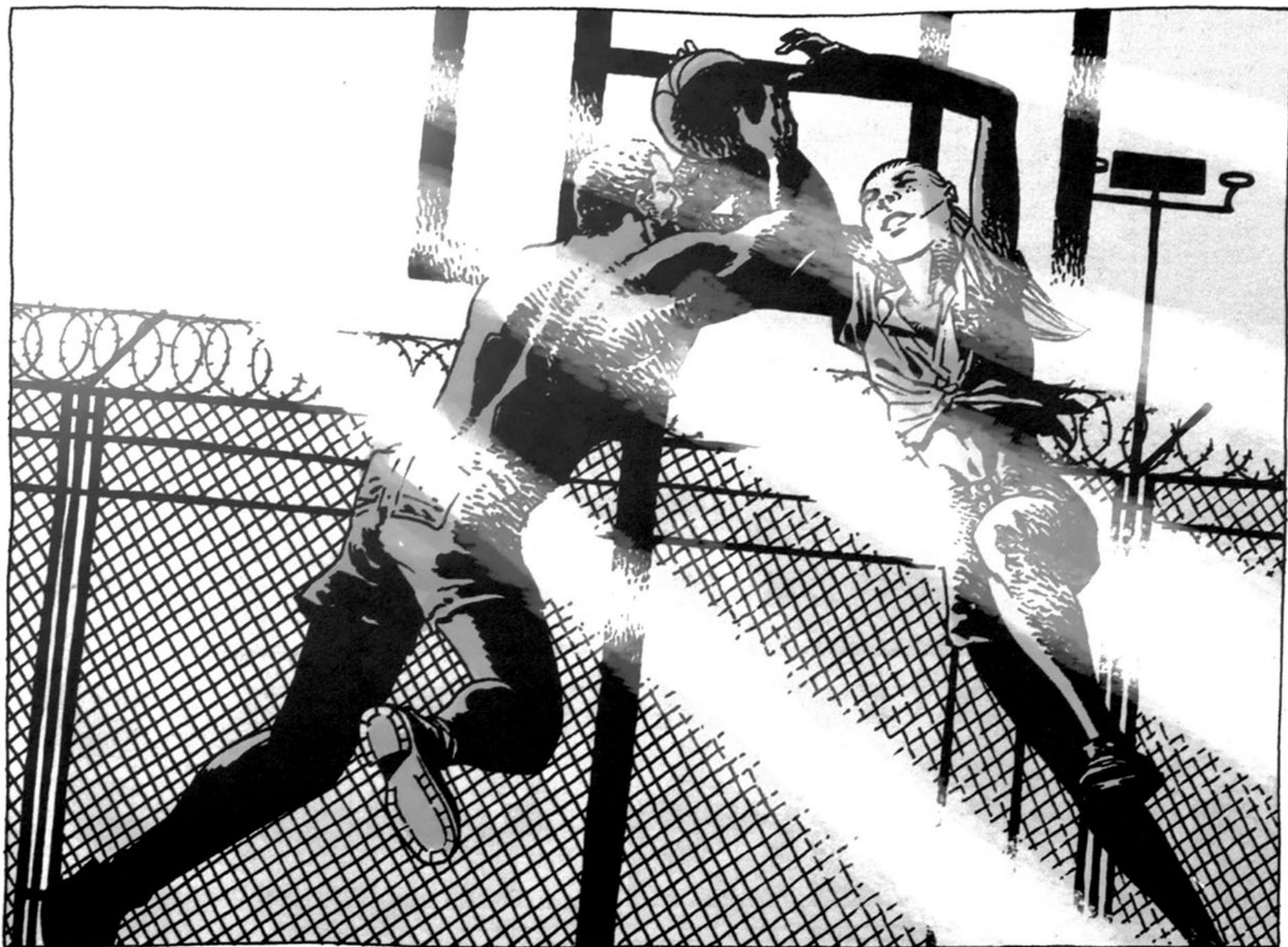

А ты не мог бы яе
на мяне надзець?

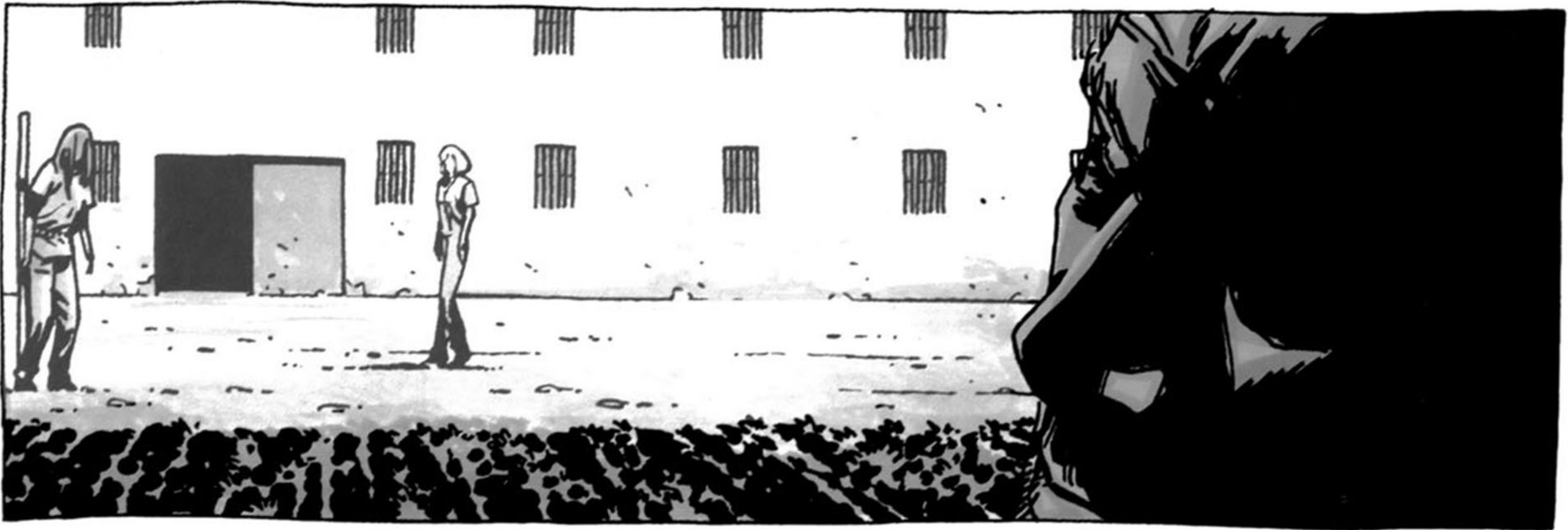
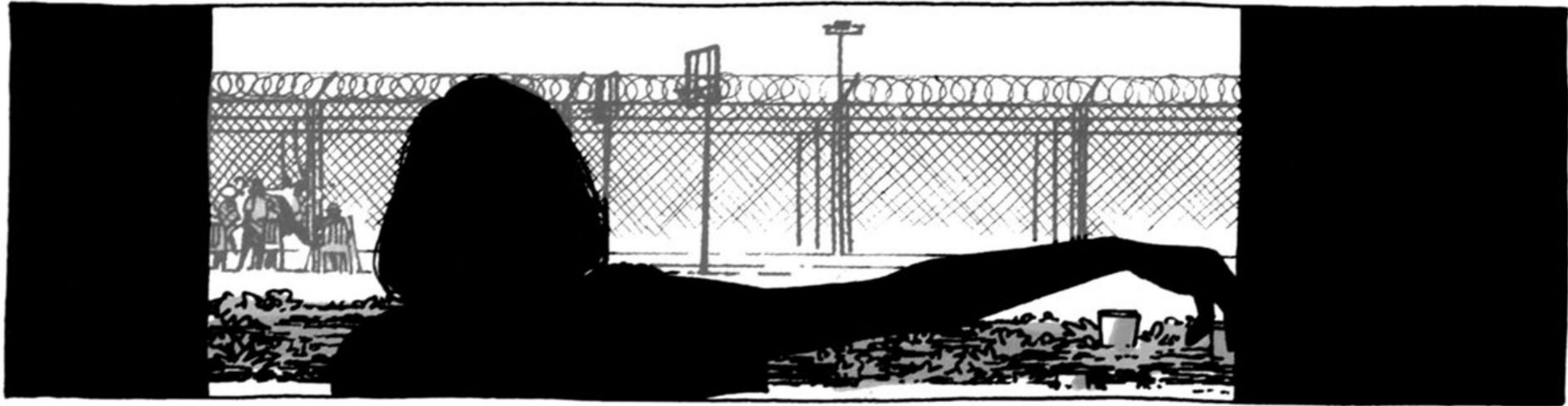

Я спрабавала скончыць сама-
губствам. Так, я зрабіла гэта. Як
бачыш, не атрымалася, але я
спрабавала. Яны не дадуць мне
забыць пра гэта. З тых часоў
я бачу гэта ў іх вачах – яны
перасталі паважаць мяне.

Усе
яны.

Нават
мая лепшая
сяброўка.

Гакк.

Яна спрабуе быць мілай,
але я бачу, як яна паблажліва
да мяне. Яна не хацела
размаўляць са мной з-за таго,
што я зрабіла. Ёй проста
неабходна гэта рабіць.

Усе думаюць, што
я звар'яцелая.

У мяне сапраўды няма нікога,
з кім я магла б паразмаўляць.
Думаю, мне трэба прадставіцца.
Я Кэрал.

Мяркую, цяпер я буду
размаўляць толькі з табой.
Ты слухаеш, і здаецца, не
асуджаеш мяне. Ведаеш, гэта
самае галоўнае ў сяброўстве.
Не асуджаць.

Я вельмі
спадзяюся, што
падабаюся табе.

Хуаккк!

О, божа...

Я тебе
падабуюся.

NEXT ISSUE

The time has come.

ПРАЦЯГ НА ComicsBY БУДЗЕ!